

ΕΤΟΣ 68ον

20 Σεπτεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (3512)

ΧΑΝΩ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΩ

«Όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θά τη χάσει. Όποιος όμως χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας του Ευαγγελίου, αυτός θά τη σώσει» (Μάρκ. 8,35). Ο λόγος του Χριστού, τον οποίο μās υπενθυμίζει η Έκκλησία την Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού, φαίνεται άκατανόητος για την εποχή και τον τρόπο μέ τον οποίο μεγαλώσαμε και ζούμε. Αν θέλεις να κερδίσεις αληθινά τη ζωή σου, την ύπαρξή σου, την ψυχή σου, πρέπει να τη χάσεις. Μά έμεις έχουμε μάθει να αγωνιζόμαστε μόνο να διαφυλάξουμε, να κρατήσουμε μέ κάθε κόστος τη ζωή μας, τά αγαθά μας, τον εαυτό μας. Έχουμε μάθει να ζητάμε, να θέλουμε να παίρνουμε από τούς άλλους, όχι μόνο χρήματα, αλλά και αναγνώριση, δόξα, αποδοχή, αγάπη. Η ζωή μας είναι προσανατολισμένη στό να λαμβάνουμε, και όχι στό να δίνουμε και να παραιτούμαστε από ό,τι έχουμε.

Ό Χριστός πέθανε μέ τη θέλησή του

Γιατί όμως ό Χριστός λέει αυτό τον λόγο; Είναι αρκετό ότι ό ίδιος πρώτος παραιτήθηκε πάνω στον Σταυρό από τη ζωή του, από τη δυνατότητα να μήν πεθάνει, από την εξουσία και την παντοδυναμία της θεότητας, ή οποία θά μπορούσε να επιτρέψει στην ανθρώπινη φύση να μήν πεθάνει επάνω στον Σταυρό; Διότι ό θάνατος του Χριστού ήταν έκούσιος. Μέ τη θέλησή του παραιτήθηκε από τη ζωή. Δέν τό έκανε για να μās παραδειγματίσει, διότι ή σταύρωση του Χριστού δέν ήταν ένα ήθικό δίδαγμα, για να μās διδάξει κάτι. Ήταν θυσία πού μās έδωσε ζωή μέσα από τον θάνατό του.

Ό άνθρωπος έγινε άτομο

Ό άνθρωπος έχει έμφυτη την τάση για έπιβίωση, για διατήρηση της ζωής του. Και ό σύγχρονος πολιτισμός σ' αυτή την τάση στηρίζεται. Έπι-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-38, θ' 1)

Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνηθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῶ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

βίωση μέ κάθε τίμημα. Αὐτή ἡ ἔννοια μετέτρεψε τὸν ἄνθρωπο σέ ἄτομο, τό ὅποιο εἶναι τό κέντρο τοῦ κόσμου, μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο. Καί τό ἄτομο δέν ξεκινᾷ ἀπό τήν κοινωνία, ἀπό τή σχέση του μέ τούς ἄλλους, ἀλλά πορεύεται μέ γνώμονα τόν ἑαυτό του. Γιά τό ἄτομο εἶναι ἡ ζωή. Γιά τό ἄτομο τά ἀγαθά. Γιά τό ἄτομο ἡ εὐτυχία. Γιά τό ἄτομο ἡ προτεραιότητα. Ἀκόμη καί σέ σχηματισμούς ὑπερεθνικούς καί παγκόσμιους, ἀκόμη καί στήν ἔννοια τῶν κρατῶν, τό ἄτομο κυριαρχεῖ. Δέν τίθενται σκοποὶ κοινωνικοὶ ὡς ἡ προτεραιότητα, ἀλλά τό ἀτομικό δικαίωμα. Καί γι' αὐτό σέ περιόδους κρίσης, εἴτε ὑλικῆς εἴτε ἀσθενειῶν, ἡ ἀτομικότητα προηγεῖται. Ὁ φόβος γιά τόν πλησίον πού μπορεῖ νά γίνει ἀπειλή γιά τόν καθέναν μας. Καί ἐμεῖς γιά ἐκεῖνον.

Παρότι ἡ πνευματική μας παράδοση, ἀπό τά ἀρχαῖα ἀκόμη χρόνια, μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ ἄνθρωπος μέσα στό σύνολο, μέσα στό σῶμα μπορεῖ νά εἶναι καλά, νά εὐτυχεῖ, ἐντούτοις ἡ ἐποχή μας μᾶς ἔχει διδάξει ὅτι οἱ λίγοι δέν εἶναι ἔτοιμοι νά στερηθοῦν γιά τούς πολλούς, νά παραιτηθοῦν ἀπό τίς ἀνέσεις τους καί τό περίσσευμα τῶν ἀγαθῶν τους, νά μοιραστοῦν μέ τούς πολλούς. Γι' αὐτό καί σήμερα δέν συγκινούμαστε εὐκόλα ἀπό παραδείγματα προσφορᾶς στό σύνολο, ἀπό ἀγῶνες πατριωτικούς, ἀπό τήν ἐμπειρία τῆς θυσίας. Ἐπομένως, πῶς μπορεῖ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ νά ἔχει ἰσχύ;

Ἡ θυσία

Ὅσοι πιστεύουμε στό Εὐαγγέλιο καί στή ζωή πού μᾶς ἔδειξε ὁ Κύριος βρίσκουμε στήν ὑπαρξή μας μιά ἄλλη προτεραιότητα, αὐτή τῆς ἀγάπης. Καί ἀγάπη σημαίνει ἀκριβῶς θυσία, παραίτηση ἀπό τά δικαίωμα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Εάν κανεῖς θέλη νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σηκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ. Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχήν του; Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διά τήν ψυχήν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διά τούς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτήν τήν μοιχαλίδα καί ἀμαρτωλήν, καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά αἰσθανθῇ ντροπή γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὄλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τούς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τούς ἔλεγε: «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοί ἀπό αὐτούς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἰδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοσιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τά μας, μοίρασμα, δηλαδή ἀπώλεια τῆς προτεραιότητος τοῦ ἐγώ καί τῆς πρόταξής του στόν κόσμο. Αὐτός εἶναι ὁ δρόμος τοῦ σταυροῦ, ὁ δρόμος τῆς ἀγιότητος. Καί εἶναι δύσκολος αὐτός ὁ δρόμος γιατί γεννᾷ ἐσωτερική σύγκρουση. Εἶναι ὁδός μαρτυρίου, νίκης κατά τοῦ ἑαυτοῦ καί τῆς ἀτομικότητος. Ἀλλά καί στήν προοπτική τῆς προσωπικῆς καταξίωσης, ὅσοι πιστεύουμε στόν δρόμο τοῦ Εὐαγγελίου μαθαίνουμε, ἐργαζόμαστε, λαμβάνουμε, γιά νά μπορούμε νά δίνουμε. Κι αὐτός εἶναι ὁ πρωταρχικός μας δρόμος στή ζωή. Νά δίνουμε καί ἀπό τό περίσσευμα καί ἀπό τό ὑστέρημα καί ἐνίοτε καί τήν ἴδια τή ζωή μας. Κι αὐτός ὁ δρόμος γίνεται ἔτσι θάνατος ταυτόχρονα καί ἀνάσταση, κατά τή μίμηση τοῦ Χριστοῦ.

Ἵ δρόμος τοῦ Κυρίου

Ἵ Χριστός μᾶς δείχνει τόν δρόμο. Καί εἶναι Ἵ Εκείνος πού μέσα ἀπό τή ζωή τῆς Ἵ Εκκλησίας μᾶς βοηθᾷ νά ἀκολουθήσουμε τόν δρόμο τῆς παραίτησης καί τῆς θυσίας. Σ' αὐτό τόν δρόμο τῆς κοινωνίας τῶν προσώπων πού παραιτοῦνται ἀπό ὅσα δικαιοῦνται καί δίνουν περισσότερα ἀπό αὐτά πού τούς ζητοῦνται βρίσκεται ἡ ἀληθινή σωτηρία. Γι' αὐτό καί ἡ Ἵ Εκκλησία μᾶς καλεῖ νά ἐνταχθοῦμε στό σῶμα τῆς, νά κοινωνοῦμε τόν Χριστό μαζί μέ τούς συνανθρώπους μας, νά μή φοβόμαστε τόν πλησίον, ἀκόμη κι ἂν πληγωθοῦμε ἀπό αὐτόν, νά ἔχουμε ἀνοιχτές τίς καρδιές μας, κι ἄς σταυρωνόμαστε συχνά ἀπό τήν κακία καί τήν ἀχαριστία. Στό «ἐμεῖς» λαμβάνει χάρη τό «ἐγώ» καί προχωρᾷ στήν ὁμοίωση τοῦ Χριστοῦ.

20 Σεπτεμβρίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

† Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 118).

Παριώνος Κρητὸς νεομάρτυρος († 1804).

Ἦχος: πλ. β´ – Ἐωθινόν: Δ´ – Ἀπόστολος: Γαλ. β´ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. η´ 34-38, θ´ 1.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Σεπτεμβρίου, Α´ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Β´ Κορ. στ´ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ε´ 1-11.

Στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου οἱ πολιτισμοὶ ποῦ ἔγιναν πρότυπα καὶ ἔμειναν στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων δέν στηρίχτηκαν στὴ δύναμη καὶ τὴν ἐξουσία τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ στὴν ἔγνοια γιὰ τοὺς πολλούς. Πρόσκαιρη εἶναι ἡ ἐπικράτηση καὶ χάνεται ἡ μνήμη ὅσων δέν μοιράστηκαν καὶ δέν θυσιάστηκαν.

ἽΟποιος χάνει ἀπὸ ἀγάπη, κερδίζει γιὰ πάντα τὴ σωτηρία. Καὶ εἶναι ἡ σωτηρία ἡ ἀνάσταση τόσο τοῦ σώματος ὅσο καὶ τῆς ψυχῆς, τοῦ σύνολου δηλαδὴ ἀνθρώπου, τὴν ὁποία βλέπουμε στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ στὰ πρότυπα τῶν Ἁγίων μας. ἽΑς ἀνοίξουμε τίς καρδιές μας καὶ ἁς προσπαθήσουμε νὰ βροῦμε τὸν Χριστό καὶ ἽΕκείνος θὰ μᾶς συνδράμει νὰ βροῦμε τὸν δρόμο ποῦ μᾶς λυτρώνει ἀπὸ τὸ ἄγχος νὰ ὑπάρχουμε μόνο γιὰ ἔμας.

π. Θ. Μ.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

ἽΗ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετῆς. Τὰ μαθήματα τοῦ Α´ ἔτους πραγματοποιοῦνται κάθε Σάββατο 4:00 ἔως 6:30 μ.μ., καὶ τοῦ Β´ ἔτους τὴν ἴδια ἡμέρα ἀπὸ τίς 7:00 ἔως 9:30 μ.μ.

- Προϋποθέσεις: Γίνονται δεκτοὶ σπουδαστές καὶ τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18-40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικὸ σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καὶ β. μία πρόσφατη φωτογραφία.
- Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται: α. Στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ. - 2 μ.μ., ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς) β. Στὸ ἡλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καὶ γ. Στὴν ἱστοσελίδα τοῦ Ὁργανισμοῦ www.apostoliki-diakonia.gr στὴν ἐνότητα Ποιοὶ εἴμαστε - Τομέας Κατηχήσεως καὶ Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἵασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. ἽΕκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. ἽΥπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. ἽΕκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ἽἩ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ´ ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr